

[Knut Lind]

beskytte fuglelivet og bevare de botaniske værdier og områdets landskabelige særpræg.

I henhold til naturfredningslovens § 46, pkt. 1, må der ikke på strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation, og på arealer, der ligger inden for en afstand af 100 m fra, hvor denne vegetation begynder, foretages ændringer i terrænet eller henlægges affald og lignende.

Spørgeren vil gerne have oplyst, om nedgravningen på stedet og dermed deponeringen af bygningsaffaldet fra Hyllekrog Fyr og fyrmasterbolig falder ind under reglerne i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, der under punkt G omtaler anlæg for oplagring eller deponering af affald, herunder fyldpladser, lossepladser og specialdepoter.

Svar (30/10 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Overfredningsnævnet har ved sin afgørelse af 19. maj 1989 om fredning af dele af Saksfjed Inddæmning, Drummeholm og Hyllekrog i Holeby og Rudkøbing Kommuner, Storstrøms Amt, bestemt, at bygningsrester fra nedrivningen af Hyllekrog Fyr m.m., der ikke skader miljøet, kan nedgraves på statens ejendom, hvorpå fyret ligger.

Med hensyn til spørgsmålet om, i hvilket omfang oplagring og deponering af bygningsaffald er omfattet af miljøbeskyttelseslovens kap. 5, skal oplyses, at anlæg til oplagring og deponering af affald, herunder også bygge- og anlægsaffald, er omfattet af bilaget til miljøbeskyttelsesloven kap. 5, pkt. G1.

Det må imidlertid bero på en konkret vurdering, hvorvidt en bestemt aktivitet har et omfang, så der overhovedet er tale om et anlæg i miljøbeskyttelseslovens forstand.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt nedgravningen vil være i strid med reglerne i naturfredningslovens § 46, skal oplyses, at langt den største del af ejendommen ligger landværts strandbeskyttelseslinien, 100 m fra basislinien, jf. naturfredningslovens § 46. Nedgravningen kan således ske under respekt af strandbeskyttelseslinien.

Spm. nr. S 64

Til miljøministeren (18/10 89) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig med henblik på at imødegå den situation, at genbrugsordninger enten ikke igangsættes eller begrænses af hensyn til affaldstilførslerne til forbrændingsanlæg, der producerer kraftvarme?«

Begrundelse

I Holstebro og Thisted er der overvejelser om etablering af udvidelser af eksisterende affaldsforbrændingsanlæg. I denne forbindelse har repræsentanter for fjernvarmeforsyningen i disse byer udtrykt bekymring for, at fjernvarmeudgiften ville stige, hvis de påregnede affaldstilførsler ville falde som følge af øget genbrug.

Svar (27/10 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I 1986 indgik den daværende regering og Socialdemokratiet en aftale om den fremtidige eludbygning. Som et væsentligt element heri aftales det, at der inden udgangen af 1995 skal være etableret et antal decentrale kraftvarmeværker med en samlet eleffekt på indtil 450 MW. Samtlige værker skal benytte indenlandske brændsler såsom naturgas, halm, træflis, affald og biogas. Gennemførelsen af programmet tilrettelægges af elværkerne og de centrale energimyndigheder i et samarbejde.

Programmet for den samlede udbygning ændrer til stadighed karakter. I begyndelsen af 1989 blev der foretaget en prioritering mellem forskellige anlægstyper på grundlag af de hidtidige erfaringer. Herefter er ombygning af eksisterende affaldsforbrændingsanlæg tillagt højeste prioritet.

Med forbehold for, at der stadig er mange uafklarede forhold, er der nedenfor opstillet en liste over de af elværkernes udbygningsplaner omfattede projekter, der indebærer forbrænding af affald:

(Affaldsmængden angiver den samlede kapacitet efter udbygning)

Vejen (1990)	18.000 t affald/år
Haderslev (1991)	62.000 t affald/år
Holstebro (1992)	100.000 t affald/år